

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računaj se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se olagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 17. aprila.

Dvajset let bo skoro, odkar je pričela tretja francoska republika. Ustanovitev njena vzbudila je mnogo veselja mej evropskimi narodi, kajti po naravnem nagonu vsakdo z radostjo pozdravlja vsako novost, ki obeta razširiti državljanske svobode območje, uveljaviti ravnopravnost ter ublažiti in ugladiti strmine, ki ločijo razne stanove in kroge človeške družbe. Od nove republike se je pričakovalo, da bode kakor za Napoleona III. narodnostna ideja imela kolikor toliko upliva na državno življenje sosednih in oddaljenih dežel.

Vse te nade, vsa ta pričakovanja šla so po vodi in danes sme se že trditi, da je republika, kakeršna je sedaj, Francoski na škodo in da se je premeteni Bismarck baš v tem pogledu pokazal jako ostrovidnega, ker je vedno in dosledno negoval le republiko, kar se mu je zlasti za znane Arminove pravde skoro vsestranski v zlo štel, dobro vedoč, da republika kot taka, ni sposobna za kako ozbiljno zvezo in se Nemčiji ni bati maščevalne vojne, dokler se ne prenaredi državna oblika, dokler se korenito ne preustroji sedanja republika.

Pokojni Gambetta bil je prvi, ki je živo čutil, kako nujno treba take preosnove, a jedva bil je začel delovati na to, vzela ga je rana smrt. Z njim pal je glavni steber, z njim izgubili so Francozi krepko roko in državnika prve vrste, ki bi bil morda državno ladijo pripeljal v varno zavetje. Odkar pa njega ni, ni več pravega voditelja, nestalnost je vedno večja, republike ugled pa vedno manjši. Oportunistvo in korupcija se vedno bolj šopirita, ministerstva spreminjajo se kar čez noč in vsakdo je preverjen, da krmilo ni v pravih rokah.

Uvažuje te žalostne razmere, popel se je general Boulanger v javnost in v kratkem času stekel si izredno popularnost. Na voliških dobil je par sto tisoč glasov, po vsej Franciji razlega se njegovo ime, ker vsakdo v njem pozdravlja pričakovanega rešitelja iz sedanjega pogubnega položaja.

O Boulangerji so mnenja zelo različna, toda, presojamo li razne glasove mirno in hladnokrvno, nam zaključek ne more biti težaven. Vidimo namreč, da Boulangerja poleg sedanje francoske vladne stranke strastno črte in obsojajo le nemški listi, ki tirajo in pospešujejo Bismarckovo politiko. Od „Kölnische“, „Norddeutsche Allg.“, do Graške „Tages-

poste“ in najmanjšega mej malimi Ljubljanskega „Wochenblatta“ vse povprek kriči in psuje nanj, kakor na dano povelje, vse ga v nič devije smeši, in blati.

To soglasje je simptomatičnega pomena. Mož vender ne more biti toli nezaten, ako se vse tako silno vanj zaganja. Imeti mora izrednih zmožnosti, da se ga nemški listi tako nečuvno bojé, imeti pa tudi prava načela in pravi program, sicer bi njegovi uspehi na Francoskem ne bili tako sijajni, sicer bi ne imel toliko pristašev, toliko zaslonbe v narodu.

Na drugi strani pa je tudi postopanje sedanje francoske vlade proti Boulangerju jako poučno, za francoske mogotee pa prav malo klaskavo. Dasi ima kazenski zakonik francoski potrebnih paragrafov za vse slučaje, mu vender na podlagi obstoječih zakonov neso mogli do živega, marveč skovali so s čarovniško hitrostjo izimni zakon, prikrojen baš na Boulangerjev vrat in senat prelevil se je v državno sodišče, politiki v sodnike. V Parizu uprizorila se je tem načinom komedija, kakeršnih smo bili doslej le na Bolgarskem vajeni.

Tako postopanje obsoja se samo ob sebi, obsojajo ga pa tudi volilci. Mej tem, ko se obravnava proti Boulangerju „in contumaciam“ vrši, dobil je general pri volitvi v Charentonu 2457 od 7354 oddanih glasov in ima največ upanja, da prodre pri ožji volitvi. Prisiljena pravda in beg v Bruselj mu torej nesta uničili popularnosti, ki se utegne še bolj pokazati pri splošnih jesenskih volitvah.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. aprila.

V poslednji seji državnega zbora je bil naznanil predsednik dr. Smolka, da se je za budgetno debato oglasilo nad 2000 govorov. Vidno je torej, da bi budgetna debata trajala celo leto, da hočejo vsi govorniki priti do besede. Dosedaj se ni rešil še budget pravosodnjega in poljedelskega ministerstva. Dosedaj se je budget obravnaval v 40 sejah in je govorilo 5 ministrov, 12 vladnih zastopnikov in 97 poslancev. Marquis Bacquehem govoril je petkrat, pl. Gauč štirikrat, grof Taaffe trikrat, grof Welsersheimb trikrat, pl. Dunajevski le jedenkrat. Poljskih poslancev je govorilo 18 in so imeli 27 govorov, na češki klub je prišlo 15 govornikov s 34 govori, na Mladotehe 6 govornikov z enajstimi govori, na Rusine 2 govornika s 7 govori. Sam Ozarkiewicz je govoril šestkrat. Na Liechten-

steinov klub je prišlo 9 govornikov s 17 govori, na Hobenwartov 14 govornikov s 45 govori, na Trentinski klub pa le jeden govor. Na združeno levico prišlo je 45 govornikov z 109 govori, na nemško-narodno zvezo 16 govornikov s 34 govori, protisemite 6 govornikov s 28 govori. Poslanec Türk sam je govoril devetkrat, Kaiser pa osemkrat. Divjakov je govorilo 7 in so imeli 24 govorov. Kronawetter je govoril devetkrat, Kreuzig sedemkrat.

Nemci na Koroškem začeli so agitacijo proti predlogu poslanca Ferjančiča, da bi se premenil državnozbornski volilni red za Koroško. Občine so začele sklepati peticije proti temu predlogu. Občinski odbor na Trbiži je že sklenil tako peticijo minoli teden. Mi mislimo, da se državni zbor na take peticije ne bode oziral, ker dobro ve, kako se kujejo. Občina Beljaška je pa izrekla zahvalo poslancem Steinwenderju, Ghonu in Dumreicherju, ker so tako pobijali slovenske težnje.

Kjer imajo Nemci občinsko upravo na Češkem v rokah, skušajo na vse načine kratiti pravice Čehom, naj jih je še toliko v občini. To se je zopet pokazalo v Budjevicah. V tem mestu je bila dosedaj 4razredna češka dekliška šola. Ker je pa obisk te šole bil vedno večji, moral se je odpreti še jeden razred. Čehi so želeli, da se otvori peti razred, a nemški občinski odbor v to ni hotel privoliti samo iz nagajivosti, da bi Čehi dekliške petrazrednice ne imeli. Da bi ga pa Čehi siliti ne mogli, je za četrti razred uvel jedno paralelko. Ker so pa šolska oblastva silila občino, da osnuje peti razred, se je občina pritožila celo na upravno sodišče, kjer pa ni nič opravila. Tu se je videlo, kako sovražni so Nemci Čehom. Če tudi bi jih niti krajcarja več ne stalo, vender so se branili osnovati peti razred, da bi se le v češki šoli ne mogli toliko izobraziti nego v nemški.

Vnanje države.

Kralj italijanski pojde v maji v Berlin pohodit nemškega cesarja. Spremljal ga bode ministarski predsednik Crispi in še jeden drug italijanski minister.

Glede vprašanja, kakšne politike se hoče držati nova rumunska vlada, je pomenljivo, da „Independance Roumaine“ glavni organ sedanje vlade trdi, da se je vlada premenila le zaradi aotranje politike, vnanje politike na nova vlada ne misli dosti premeniti. Vse kaže, da nova vlada nič prav ne ve, na katero stran naj bi se nagnila.

Senat francoski štel bode kakor državno sodišče kacijh 280 članov. Mej njimi je devet bivših pravosodnih ministrov namreč: Arago, Cazot, Devés, Demôle, Dauphin, Leroyer, Humbert, Martel in Mazeau. Izmej teh je bil Cazot prvi predsednik kasacijskega sodišča, Mazeau svetnik kasacijskega sodišča, Dauphin prvi predsednik sodišča v Amiensu,

LISTEK

Prekrasno pismo vladike Strossmajerja

našlo se je v zapuščini dne 10. t. m. umrlega duhovnika Frana Hribarja. To lastnoročno pisano pismo slove:

„Velecjenjeni moj Gospodine i ljubezni brate u Isusu!

Čestitam Vam iz svega srca na časti svetoj, koju po svetom redu primiste i koja čovjeka viš časti istih anđjela božjih uzdiže; jer svetim redom pretvara se čovjek umrli nekim načinom u svećenika vječitoga, koji obavljajuč otajstvo nuke i smrti gospodnje, otvara svemu svietu, napose pako svomu narodu vječiti izvor života, svjetla i neumrle dobiti i slave. Svećenik po svetom svom redu potvara danomice ono čudo i ono otajstvo, koje su Žudije Bogu i Gospodinu našem odricali a koje je on osobitim čudom potvrdio, to jest: da Lazare mrtvace iz smradnoga groba uzkrisuju i na novi, čisti, sveti i neumrli život pozivaju. Rieč u jednu:

U svećenika novoga zavjeta. Isus sam, Bog naš i Spas naš, bivstvuje, živi i djeluje; ali je upravo zato sveta dužnost svećenika sveudilj o tome raditi, da mu život bude, u koliko je to samo moguće, prava i živa slika Isusa Krsta. Dobri i izvrstni svećenik najveći je dar narodu svomu, pak zato već u starom zavjetu, kad je Bog htio osobitim načinom puk svoj obdariti, onda mu je iz srca svoga iznio i poklonio svećenike po duhu svomu i po pravoj potrebi puka svoga. Ali, ako je istina, da je čisti, neporočni i sveti svećenik veli dar božji i pravi izvor blagoslova svemu puku; to je ujedno i istina, da ništ nije gorjega, hudjega i štetnijega od nečista, nemarna i nevriedna svećenika. Taki svećenik pravi je izvor smrti, pošasti i propasti narodu svomu; zato i opet u starom zavjetu, kad je Bog sve izcripio kazne i osvete, koje je nehamni puk njegov zaslužio, onda je na posletku kano najveću kaznu i osvetu iz duše svoje iznio nevriedne, nečiste i nedostojne svećenike, nebil puk skrajnom osvetom i pošasti potrešen i poplašen i opet se Bogu svomu, izvoru jedinom svakoga života, svietla i srieće obratio. O Isusu veli se: positus hic in

ruinam vel resurrectionem plurimorum in Israel. To se i o svakom svećeniku kazati ima: il je čistim i svetim životom svojim uskrs i život svomu puku; il je po nečistom i razvratnom životu svomu smrt i propast narodu svomu. Svećeniku je birati od toga dvoga jedno i biti mu il život i slava, il smrt i sramota narodu svomu.

Dragi moj brate u Isusu! Iz Vašeg lista velikim veseljem zaključujem, da ste Vi prvo odabrali. Bog Vas blagoslovio! Nitko toliko koristi i slave svomu narodu nanieti nemože, ko dobar svećenik, a korist i slava obća, korist je i slava samomu svećeniku.

Još jedno se, obzirom sobito na naše okolnosti hoće danas od svećenika. Svećenik, bivši živa slika i prilika Isusa Krsta, jest nješto sveobćega, universalnoga, košto je Isus, Bog i Spas naš, sveobći, universalni. Svećenik sav rod ljudski ljubiti i za njegov se spas skrbiti ima. Čine to pravi svećenici uvijek, osobito pako oni, koji se vanjskim misijama posvećuju. Svećenik pravi nesmije na nikoga mrziti, nesmije nikada i nikomu nikakve ni najmanje nepravde učiniti; a li polag svega

Leroyer generalni državni pravdnik v Lyonu, Martel sodnik pri civilnem sodišču. Poleg tega je v senatu še dvanajst drugih članov, ki so že opravljali najvišje sodnijske službe. Tako je bil Henri Didier svetnik pri kasacijskem sodišču, Griffe svetnik pri apelnem sodišču, Grandperret generalni prokurator, Millaud, Morellet in de Valée pa generalni odvetniki itd. Nadalje bodeta v tem sodišču dva državna svetnika, Clamageron in Renault, in bivši ravnatelj za kriminalne zadeve v pravos. ministerstvu Lenoël. Dva senatorja, de Boudy in marquis de Maleville, sta pa bila člana gospodske zbornice julijske monarhije, katera je večkrat zborovala kot državno sodišče. V formalnih zadevah bodeta torej lahko dajala svojim tovarišem svete.

Nemški državni zbor je poslednje mesece mnogo delal, a ima jako malo uspeha pokazati odhajajo na velikonočne počitnice. Veliko se je govorilo, a skoro ničesar rešilo. Obetalo se je, da bo do velike noči zakon o preskrbljenih delavcih, kadar se postarajo, rešen v drugem, nov tiskovni in kazenski zakon pa v prvem branji. Prišlo je pa drugače. Prvi zakon se ni rešil, ker se je pokazala celo mej vladnimi pristaši velika neujedinjenost. Neso se mogli niti sporazumeti, kdaj naj delavci začno dobivati starostno preskrbnino in koliko naj bo donasala država za dotični zaklad. Tiskovnega in kazenskega zakona pa niti državnemu zboru predložili neso, ker ni upati, da bi bil vsprejet. Narodni liberalci ne marajo nič prav podpirati vlade, ker se ne ozira na njihove želje. Tako je zveza mej vladnimi strankami vedno rahlejša in se utegne v kratkem razrušiti.

Omenili smo že bili, da **Luksemburžani**, če tudi so dobili Nemca za vladarja, se nikakor ne morejo ogreti za Prusijo. To so pokazali s petjem Prusiji sovražnih pouličnih pesnj. Nov vladar je imel pri prisegani na ustavo nassavsko čelado na glavi. Mnogi so mislili, da je to pruska „pickelhaube“ in so zaradi tega močno zabavljali po gostilnicah in kavarnah. Le govor novega vladarja jih je nekoliko tolažil. Princ je namreč govoril francoski in naglašal, da je pred 23 leti zgubil svojo domovino, kar je cikal na dogodke 1866. I. in jo je sedaj zopet dobil. Iz tega so spoznali, da princ ne mara za Pruse.

Letošnji redni občni zbor

kranjskega odseka I. občnega uradniškega društva Avstro-Ogerske istotako letošnji redni zbor tukajšnjega uradniškega hranilnega in posojilnega društva

bila sta v nedeljo 7. aprila t. l. dopoldne v tukajšnji Schrejnerjevi pivarni. Zborov udeležilo se je 32 društvenikov. Prvemu je predsedoval c. kr. deželni šolski nadzornik gospod Jakob Smolej.

Predsednik ob kratkem poroča o splošnem delovanju uradniškega društva Avstro-Ogerske. Temu poročilu posnamemo, da je društvu do konca leta 1888 pristopilo skupaj čez 95.800 udov, da je imelo koncem tistega leta upisanih 52.547 efektivnih pogodb, zavarovanega kapitala za 54⁶/₁₀ milijonov goldinarjev in pa 305.417 gld. letne rente. Zaradi smrti izplačalo je društvo tekom leta 1888 v 613 slučajih 641.003 gld. in od ustanovitve zavoda za zavarovanje življenja do sedaj skupaj 8 milijonov goldinarjev. Zavarovalnina za vojsko se je pač najbolj vsled novega zakona o črni vojski znamenito pomnožila. Koncem 1888. leta bilo je izdanih 3564 polic za 3⁵/₁₀ milijonov goldinarjev. Za blage namene uporabilo je društvo tudi v lanskem letu znamenite vsote. Izplačalo je društvnikom podpor, doneskov za nakup šolskih potrebščin itd. 20.760 gld. ter založilo 10.000 gld. kapitala, katerega obresti

toga ima svečenik osobito ljubavju ljubiti svoj vlastiti narod. Ljubav i požrtvovanje za narod svoj prvi je i neobhodni je stopen, pače podlaga je jedina one svete ljubavi, koju prama cielomu rodu ljudskomu u dušisvjesti svojoj ima gojiti svečenik. Svečenik, koji bi se hvalio ljubavju roda ljudskoga a zanemario bi svoj vlastiti rod, sličan bi bio onima, koji polag ranjenika na putu u Jeriko bez srдца i utrobe prolaze; ili onomu, koji se je hvalio, da Boga ljubi a ovamo je iskrajega svoga prezirao, koji je odsudu zaslužio: Lažeš, da Boga ljubiš, kog nevidiš, kad iskrajega svoga, kog vidiš i s kojim u svakdanjem obćenju živiš, zanemaruješ. Drugčije je Spas vječiti, naš uzor, postupao, kad je na drvetu križa u najvažniji čas odkupljenja našega za neharni narod svoj vječitoga oca svoga molio. Drugčije je postupao sveti Pavao Apoštol, koji prem za narode opredieljen bivši, ipak se je ponosio narodom svojim, pripravan bivši postati anathemom za njega.

Mili moj dakle svečeniče i brate! Budite uvijek i

se porabijo za dve šolski ustanovi po 250 goldinarjev na leto.

Predsednik potem poroča o najvažnejših dogodkih kranjskega odseka uradniškega društva. Ta odsek je zgubil tekom leta 1888. po smrti 6 udov. Mej temi je bil obče spoštovani, neumorno delavni in za uradniškega društva smoter jako uneti mnogoletni društvnik gospod profesor Anton Raič. Gospod predsednik oslika v kratkih ganljivih besedah njegove zasluge za blagor uradniškega društva ter ga zboru topla priporoči v blag spomin. V znak sočutja ob zgubi umrlih udov zlasti gospoda profesorja Raiča ustanejo zborovalci s sedežev.

Kranjski odsek uradniškega društva je imel koncem leta 1888 — 433 udov. Tekom tega leta odpadlo jih je skupaj 29, a pristopilo 40. Na življenje zavarovanih je bilo 308, izmej katerih se je poleg 115 drugih tudi 124, torej skupaj 239 udeleževalo pri hranilnem in posojilnem uradniškem društvu. Zavarovanih pogodb je društvu koncem leta 1888 beležilo 399 v znesku 431.568 gld.

Na dnevnem redu zborovanja je bil mej drugimi točkami tudi predlog, kateri se je predložil centralnemu oskrbništvu na Dunaji in katerega je oskrbništvu kranjskemu odseku v posvetovanje poslalo. Po tem predlogu ima se uradniško društvo preostrojiti v čisto zavarovalno društvo ter popustiti humanitarno delovanje. Zbor se je jednoglasno izrekel zoper ta predlog, naglašujoč, da je glavni smoter društva baš delo in trud za občni blagor uradnikov, njihovih vdov in sirot.

Potem se po kranjskem odseku predloženi račun za upravno leto 1888 na znanje vzame in odobri, društvnemu predsedniku ces. kr. deželnemu šolskemu nadzorniku gospodu Jakobu Smoleju in njega namestniku ces. kr. gimn. profesorju gospodu dr. Jos. Nejedliju za njihovo požrtvovalno delovanje v prid društva zahvala izreče in naposled volitev mesto onih odbornikov, kateri v letu 1888 po pravilih iz upravnega odbora izstopijo, zvrši.

Voljeni so bili gospodje: Blaž Hrovat, vodja c. kr. pripravnički; Lovro Haubic, c. kr. računski svetnik; Jakob Smolej, c. kr. deželni šolski nadzornik; Avguštin Vester, c. kr. gimn. profesor, Vilibald Zupančič, c. kr. profesor na pripravnički, potem namestniki gospodje: Dr. Andrej Ferjančič, c. kr. državno-pravdniški namestnik in drž. poslanec; Franc Kreminger, c. kr. profesor višje realke, in Ivan Lisec, ekspeditor na južni železnici.

Precej potem zborovalo je tukajšnje hranilno in posojilno uradniško društvo. Zboru predseduje načelnik odbora gosp. c. kr. računski svetnik Lovro Haubic.

Predsednik pozdravi zbrane društvnike ter v kratkem nagovoru omeni najvažnejših dogodkov uradniške zadrage v minolem letu 1888. Iz njegovega poročila in računškega zaklepa iz tega leta razvidi se, da je štelu društvo koncem 1888. leta 239 delničarjev, kateri so imeli 22.189 gld. 67 kr. uplačanih ulog. Tekom tega leta izstopilo je 14 udov, katerim se je izplačalo 1262 gld., a pristopilo je novih udov 18. Novih ulog pa se uplačalo 1760 gld. 9 kr. Posojila društva v letu 1888 podeljena znašajo 12.015 gld. 50 kr., povrnilo se je pa 10.121 gld. 98 kr. Z ozirom na prejšnja leta zaostala posojila znaša svota 27.584 gold. 48 kr. Čistega dohodka je društvo imelo 1290 gld 69¹/₂ kr.,

uviek čist, revan, učen i svet svečenik; to će Vas viš svake slave na ovomu svijetu do same slave božje uznieti; ali ujedno ljubite sa sviem žarom svečeničke Vaše duše i srдца narod svoj; branite ga iz svih sila Vaših; pripravni budite vazda žrtvovati se za njega, ter, ako bi nužno bilo, pripravni budite i cienom krvi i života svoga spasiti narod svoj.

To od nas svečenika zahtjeva Isus sam, zahtjeva naše svečeničko zvanje i svjest naša. Take svečenike danas osobito naš dobri i pobožni slavjanski puk treba. On ponajprije život, slobodu, spas i budućnost svoju od nas svečenika u Bogu svomu punim pravom izčekuje. Nek Vas, brate moj! ove i slične misli kot prve Vaše svete mise prate i nek se u duši Vašoj do posljednje Vaše svete mise ustale; molim Vas pako sjetite se i mene pri svetoj prvjoj Vašoj misi! Bog Vas blagoslovio!

Strossmajer,
biskup.

Moju okrožnicu, koju sam poslie povratka iz Rima pisao, primite u znak moje ljubavi.“

iz katerega se ima vsled zborovega sklepa 1061 gl. 12¹/₂ kr. na uloge izplačevati, rezervnemu zakladu 78 gold. 76 kr. dati, ostalih 150 gold. 71 kr. pa porabiti za razne društvene potrebe.

Odstotek na uloge znaša 5% in rezervni zaklad je narastel na 1624 gld. 52¹/₂ kr. Letno poročilo se odobri in potem se vršijo volitve.

Pri dopolnilni volitvi za upravno leto 1889. bili so voljeni v odbor upravnštva gospodje: Lovro Haubic, c. kr. računski svetnik; Jakob Praedica, ces. kr. profesor na pripravnički, in Anton Svetek, c. kr. računski oficijal; za namestnike gospodje: Vojteh Strnad, pristav c. kr. tabačne režije; Ferdo Tomažič, c. kr. poštni oficijal, in Avguštin Vester, c. kr. gimn. profesor; potem v pregledovalni svet gospodje: Dr. Andrej Ferjančič, c. kr. državno-pravdniški namestnik in državni poslanec; Jarnej Šlibar, c. kr. okr. tajnik; Ivan Svetek, ekspeditor na južni železnici, in namestnika: Ivan Lisec, ekspeditor na južni železnici, in Jakob Smolej, c. kr. deželni šolski nadzornik.

Po volitvi in izvršitvi dnevnega reda se izreče odborništvu posebno po njegovemu načelniku gosp. c. kr. računskemu svetniku Lovro Haubicu, potem pregledovalnemu совету, oziroma njegovemu načelniku gosp. c. kr. gimn. profesorju, dr. Josipu Nejedliju, za trudopolno delovanje v korist društva topla zahvala ter se zbor zaključuje.

Domache stvari.

— (Volilni shod volilcev prvega razreda) vršil se je včeraj v magistratni dvorani. Načelnikom zborovanja izvoljen je bil gosp. mestni odbornik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški in bili jednoglasno kandidati postavljeni dosedanji mestni gospodje odborniki, kateri so izjavili, da zopet prevzemo kandidaturo. Ti gospodje so: dr. Alfonz Mosché, ces. svetnik Ivan Murnik, Miha Pakič in Fran Ravnikar. Predsednik dr. vitez Bleiweis-Trsteniški opozoruje volilce, da se mnogobrojno volitve udeleže, na kar se zborovanje sklene.

— (Umrli) je preteklo noč gospod dr. Fran Suppantšitsch, odvetnik v Ljubljani, v 78. letu dobe svoje. Pokojni dr. Suppantšitsch bil je najstarejši mej odvetniki ljubljanskimi in menda tudi mej kranjskimi, bil je vrstnik Preširnov in ob njem ž njim imenovan, ko so se oddajala sistemizovana odvetniška mesta v Novem Mestu (dr. Suppantšitsch in dr. Rozina), Kranj (dr. Prešern) in Postojina (dr. Thoman). Iz Novega Mesta preselil se je v Ljubljano, kjer je bil odvetnik in pravni konzulent kranjske hranilnice do zadnjega dneva, dolgo vrsto let tudi predsednik odvetniški zbornici. Dr. Suppantšitsch bil je kot odvetnik in človek zelo spoštovan. V narodnem oziru nam ni bil dejanski nasproten, bil je celó ustanovnik „Matica Slovenske“ in ko se je nedavno nameravalo nekako disciplinarno postopanje proti narodnemu odvetniku, odpovedal se je pokojnik predsedstvu odvetniške zbornice, ker se njegovo pravno čustvo s takim postopanjem ni ujemalo. Tudi kot kranjske hranilnice pravni konzulent je strankam nasproti kolikor le možno kulantno ravnal. Kdor ga je poznal, ohranil mu bode blag spomin.

Troje srečanj.

(Ruski spisal J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.)

I.

(Dalje.)

Nadejal sem se ga ujeti s svojim hipnim vprašanjem in prouzročiti nepremišljen odgovor. A starec se je le tiho zasmejal in zalopnil za saboj vrata.

Odpravil sem se nazaj v Glinnoe. Neprijetno mi je bilo kakor zasačenemu dečku.

„Ne — rekel sem samemu sebi — kakor se vidi, ne dobim rešenja tej uganki. Bog ž njo! Niti mislil ne bom več o vsem tem!“

Čez jedno uro jezdit sem že domov razsrjen in razdražen

Minil je teden. Kakorkoli sem se tudi trudil, da se rešim spomina o neznanki, o njenem sopotniku, o mojih srečanjih ž njima — vedno vračal in spremeljal me je z vso neprijetno trdovratnostjo objedačne muhe... Lukjanič s svojimi tajinstvenimi pogledi in zadržanim govorom, s svojim hladno-žalostnim nasmehom pribajal mi je tudi neprestano na misel. Dom sam, kadar sem se ga spominjal, dom sam, zdelo se mi je, da gleda lokavo in topo na-me skozi

— (Deželnozborski sklep o preložitvi ceste čez Wagensberg) ni dobil najvišjega potrdila zaradi formalnih in materialnih nedostatkov, zlasti pa z ozirom na cestni zakon z dne 5. marca 1873.

— (Predstava v korist podpornemu društvu slovenskih velikošolcev na Dunaji,) ki se bode vršila na velikonočni ponedeljek v dvorani Ljubljanske čitalnice, bode nam dala nenavaden užitek, in zato mislimo, da nam pač ni treba delati reklame takemu podjetju, katero ima, kakor baš ta predstava, tako blag in recimo tako domoljuben namen. Nas le veseli, da so se v ta namen združila domoljubna srca; radujemo se zelo, ko vidimo, da naše domoljubne dame in gospodje posvečujejo svoje moči v plemenite namene; osobito pa nas bode veselilo, ako bodemo videli, da se s takimi predstavami pospešuje, goji in dosega tudi drugi ne manj plemeniti namen: živahnejše društveno življenje. No, nas nadejajo najboljše nade. Častitemu čitatelju, naj povemo že danes program besede. Prva točka programa je: Prolog, ki ga je zložil g. A. Funtek in ki ga bode govorila gospica Jelica Kremžarjeva. Ta Prolog bode se posebej tiskal in razprodajal v zgoraj povedani namen. Druga točka je veseloigra: „Vdova in vdovec“, katero bodo igrali naši diletantje, in sicer gospa Valenta-Brusova in gospica Anka Goljaševa ter gospoda Anton Trstenjak in Janko Šuman. Naposled bode imelo naše občinstvo priliko videti tri krasne žive podobe in te podobe so: 1. Obljuba slovenskega naroda očetu Beiweisu; 2. Libuša prorokuje češko bodočnost Přemislju; 3. Pobratimstvo Čehov in Slovencev. Ves program je torej zelo zanimiv in zato je pričakovati, da bode tudi uleležba mnogoštevilna.

— (Pogled na zlato Prago.) Omenili smo že v listu našem, da bode ta slika slavnega češkega slikarja Antona Chutussija razstavljena tudi v Ljubljani, v redutni dvorani. Opozarjamo čitatelje še jedenkrat na njo, ker je res nenavadno delo. Izdelana je v takej veličini, kakor le malo slik in ta velikost tudi mnogo pripomore k njenej točnosti. Izdelana je z zares čudovito natančnostjo in tudi je tehnično jako dovršeno delo. Umetnik nam je predstavil prav po narodi „Rim slovanski“, kakor nazivlje pesnik stolico češke kraljevine. Slika ima strogo realistični značaj, pa jo vendar obdaja neka poezija, poezija, ki se nam kaže v narodi. Srečno je bil izbral kraj, s katerega je slikal, pa tudi letni čas za delo svoje. Bila je prijetna, poetična pomlad, ko je češki umetnik z vrta visoko ležečega samostana Strachova slikal zlato Prago. Lepo so na sliki narisana cvetoča drevesa, ozeleneli griči, kar daje sliki posebno prirodno svežost in milobo. S čudovito dovršenostjo naslikan je tudi arhitektonični del slike. Tu se nam predstavlja celo morje hiš, ki so vse kaj natančno narisane, bodi si navadne hiše ali pa prekrasne palače. Tu se nam predstavlja cela Praga. Tu vidimo Novo mesto z Vinogradom, skalne pečine Višegrada, Malo stran, velik del Hradčanov, cerkev Svatovilska, impozantne palače Schwarzenberga. Tu vidimo starinske stavbe, spo-

— Ali ni zdrav, ka-li?
— Ne.
— Kaj pa je torej?
— Njega ni.
— Kako da ne?
— Tako. Ž njim dogodilo se je... nekaj slabega.
— Ali je umrl? vprašal sem začuden.
— Obesil se je, rekel je polglasno mladec.
— Obesil! uskliknil sem preplašen in plosknil z rokama.
— Obesil.
— Molče pogledala sva si drug drugemu v oči.
— Ali je že dolgo temu? vprašal sem naposled.
— Pet dnij je danes. Včeraj so ga pokopali.
— A čemu se je obesil?
— Bog vedi. Prost človek je bil s plačo, sile v ničemer ni poznal, gospóda ljubili so ga kot rodnega brata. Naša gospóda — Bog jim daj zdravje!
— Skratka, ne more se izmisliti, kaj se mu je dogodilo. Morda ga je vrag zapeljal.
— A kako je storil to?
— Tako. Vzel je vrv in obesil se.
— In neso poprej ničesar na njem opazili?
(Dalje prih.)

— Ali ni zdrav, ka-li?
— Ne.
— Kaj pa je torej?
— Njega ni.
— Kako da ne?
— Tako. Ž njim dogodilo se je... nekaj slabega.
— Ali je umrl? vprašal sem začuden.
— Obesil se je, rekel je polglasno mladec.
— Obesil! uskliknil sem preplašen in plosknil z rokama.
— Obesil.
— Molče pogledala sva si drug drugemu v oči.
— Ali je že dolgo temu? vprašal sem naposled.
— Pet dnij je danes. Včeraj so ga pokopali.
— A čemu se je obesil?
— Bog vedi. Prost človek je bil s plačo, sile v ničemer ni poznal, gospóda ljubili so ga kot rodnega brata. Naša gospóda — Bog jim daj zdravje!
— Skratka, ne more se izmisliti, kaj se mu je dogodilo. Morda ga je vrag zapeljal.
— A kako je storil to?
— Tako. Vzel je vrv in obesil se.
— In neso poprej ničesar na njem opazili?
(Dalje prih.)

— Ali ni zdrav, ka-li?
— Ne.
— Kaj pa je torej?
— Njega ni.
— Kako da ne?
— Tako. Ž njim dogodilo se je... nekaj slabega.
— Ali je umrl? vprašal sem začuden.
— Obesil se je, rekel je polglasno mladec.
— Obesil! uskliknil sem preplašen in plosknil z rokama.
— Obesil.
— Molče pogledala sva si drug drugemu v oči.
— Ali je že dolgo temu? vprašal sem naposled.
— Pet dnij je danes. Včeraj so ga pokopali.
— A čemu se je obesil?
— Bog vedi. Prost človek je bil s plačo, sile v ničemer ni poznal, gospóda ljubili so ga kot rodnega brata. Naša gospóda — Bog jim daj zdravje!
— Skratka, ne more se izmisliti, kaj se mu je dogodilo. Morda ga je vrag zapeljal.
— A kako je storil to?
— Tako. Vzel je vrv in obesil se.
— In neso poprej ničesar na njem opazili?
(Dalje prih.)

minjajoče na slavno zgodovino češko in predstavlja se nam tudi obrtno gibanje, označujoče Prago sedanjih dnij. Slika torej nas spominja slavne minulosti in kaže nam tudi sedanjo marljivost naroda češkega. Vse tudi najmanjše posamičnosti so kaj točno upodobljene, a vendar te posebnosti ne motijo splošnega utisa, kakor to opazimo pri drugih slikarjih, kateri hočejo predstavljati nam vse podrobnosti; temveč ga še povzdiguje. Nad mestom se razpenja pomladna zračna modrina, kar jo še jako oživlja. S tem delom je pokazal slovanski umetnik, da ume slikati lepe pokrajine in mesta, kajti jednako dobro je nam predstavil lepoto narode, kakor tudi krasne stavbe. Vredno je, da si vsakdo ogleda to sliko. Kdor ni videl še Prage, ima sedaj lepo priliko ogledati si na platnu češko stolico ob zeleni Vltavi, kdor je pa videl kedaj že to prekrasno mesto, njemu se bodo obudili pri ogledovanju lepe slike tudi razni prijetni spomini. Oko gledalca se bode pa tudi radovalo nad izredno umetniško dovršenostjo. Nadejamo se torej, da bode te dni obilno število Slovencev pohodilo redutno dvorano, da pokaže, da zna ceniti umetnost in pa tudi, da jih veseli napredek naših severnih bratov, in da ideja vzajemnosti slovenske pri nas živo klije. „Hlas Naroda“, „Narodni Listy“, „Češka Politika“, „Prager Tagblatt“, „Prager Abendblatt“ in drugi češki in pa tudi nemški listi jako hvalijo to umetno delo. Posebno hvalijo realno upodobljenje in izredno tehnično dovršenost. Vsi se ujemajo v tem, da je ta slika zares nenavadni umotvor.

— (Mesarska zadruga Ljubljanska) izročila je kranjski trgovinski in obrtnijski zbornici prošnjo, naj bi ista blagovolila izposlovati pri ministertvu, da se dovoli v mestni klavnici Ljubljanski o vročem poletnem času tudi klanje ob nedeljah dopoldne, kar je sedaj zaradi nedeljskega miru prepovedano. Prošnja, ki je jako dobro utemeljena, naglašá, da povsod v Avstriji je v mestnih klavnicah v vročem času dovoljeno klanje tudi ob nedeljah le v Ljubljani, kjer sicer vsi drugi obrtniki brez skrbi ob nedeljah izvršujejo svojo obrt, mesarji ne smejo klati, dasi imajo največjo škodo. Češčenje nedelj bi se po dovolitvi, da se sme tudi o vročem času ob nedeljah klati, nič ne oskrnjevalo mojstri, pomočniki in vajenci imajo, predno bi klanje dopoldne ob nedeljah pričelo, dovolj časa opraviti svojo versko dolžnost in tudi nedelja popoldne je vsem prosta, da obiskujejo cerkve. Ker je ministertvo v vročem času dovolilo po vseh avstrijskih mestih klanje tudi ob nedeljah, ni dvomiti, da isto tudi za Ljubljansko klavnico dovoli, v pravi prid zdravju občinstva, da dobi svežega zdravega mesa, vrh tega pa da obvaruje mesarje škode.

— (Sneg.) S presenečenjem gledal je danes zjutraj vsakdo skozi okno, kajti v noči zapal je več centimetrov debel sneg in ob 7. uri zjutraj je še gosto snežilo, kmalu potem pa ponehalo. Sneg nam ni prinesel posebnega mraza, pač pa obilo blata, kmetovalci so ga pa veseli, češ, tak sneg je pristen gnoj.

— (Strajk Lloydovih delavcev) se nadaljuje. Ako delavci danes ne odjenjajo, boče upravni odbor arzenal zaprl.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 16. aprila. „Narodni Dnevnik“ javlja, da pride kraljica Natalija v treh tednih gotovo v Beligrad. V dobro poučenih krogih se zagotavlja, da pride kraljica dne 1. maja (st. st.) kralja Aleksandra obiskat.

Rim 16. aprila. Papež je bolehen, vendar nevarnosti ni nobene.

Novo Mesto 17. aprila. Včeraj jednoglasno voljeni: dr. Poznik županom, Perko, Pauser, Krajec svetovalci. Novi zastop jednoglasno votiral zahvalo državnim poslancem slovenskim radi potegovanja za koristi Dolensjske.

Dunaj 17. aprila. „Wiener-Zeitung“ objavlja izvršilno naredbo k vojnemu zakonu in naučnega ministra naredbo, tikajočo se olajšav za velikošolce, ki služijo kot jednoletni prostovoljci.

Požun 17. aprila. Škof Ronay umrl.

P. n. gg. volilcem III. volilnega razreda!

Pri volilnem shodu III. volilnega razreda izbrani kandidat Ludvik Widmayer naznanil je volilnemu odboru, da ne prevzame kandidature v mestni zbor.

Ker zaradi velikonočnega časa ni več mogoče, sklicati volilni shod, sklenil je volilni odbor pozvati dosedanega občinskega svetovalca, gospoda dr. Vinka Gregoriča, naj bi prevzel kandidaturo. Temu pozivu ustregel je dr. V. Gregorič, volilni odbor se pa tudi nadeja, da bodejo tudi gospodje volilci radostno podpirali kandidaturo dr. V. Gregoriča.

Za III. volilni razred proglasita se torej kandidata:

gg. dr. Vinko Gregorič in Anton Klein.

Odprto pismo

državnemu poslancu gosp. Gustavu Hock-u.

Dne 30. marca t. l. v 324. seji državnega zbora Dunajskega se vam je zljubilo, odgovorjate poslancu g. Klunu v Vašem „stvarnem popravku“ razun družih neresnic tudi naslednjo, mene zadevajočo trditve izreči: „Slovenski poslanec Muri je v deželnem zboru koroškem pritrditi moral, da sedanje razmere slovenskih šol na Koroškem potrebam popolnoma zadostujejo, in da sta on in njegova občina z njimi celo zadovoljna.“

Naravnost rečem, da je to grda in nersramna laž; niti prvo niti drugo ni istina, ali vsaj le malo resnici podobno. — Gospod Hock! Vi ste ud deželnega zbora koroškega; kot tak morate vedeti, kaj se tam godi; zato Vas javno pozovem, da mi odgovorite, kdaj sem se jaz v tem zmislu, ali vsaj temu podobno izrazil? Moj značaj mi ne pripušča dvoumno ali zvijačno govoriti. Sklicujem se na moj govor od dne 19. jan. 1888. Takrat sem jasno in naravnost naglašal, da je sedaj niti pouk na koroških slovenskih šolah za slovensko mladino brez vse koristi zato ker se jedino umljiva materinščina popolnoma odriva, ter ubogi deci že v najnižjih pričetnih razredih jedino le tuja neumljiva nemščina v glavo uteplje, tako da slovenski otroci tudi potem, ko so šoli odrasli niti v svojem jeziku čitati, še manj pa pisati znajo. Rekel sem dalje, da se deca v teh šolah sicer nauči nemški brati, pa to znanje je za-njo ničevno, ker ne ume, kaj je čitala. Šolarji se tudi naučijo nemško pisati, pa tudi to jim ne hasne, ker si nemščine neso v tolikej meri prisvojili, da bi v njej pravilno pisati mogli; sklenil sem, da o drugih šolskih predmetih niti ne govorim, ker oni temeljito znanje dotičnega jezika zahtevajo.

Ravno v tistej seji mi je poslanec dr. Ubl oporekal, kako se ujema, da sem danes zoper celo učno metodo na slovenskem Koroškem, ko sem se vendar jedenkrat povoljno o „Jezerškej“ šoli izrazil. Jaz sem ga zavrnil, da govorim kot poslanec splošno o razmerah koroških slovenskih šol, ne pa samo o Jezerški, katera je po našem pritisku slučajno nekoliko boljša.

Celo smešno je, da se mi vedno le domača (Jezerška) občina in šola pred oči stavi, saj imam menda kot voljeni poslanec dolžnost, celi volilni okraj jednako zastopati, ne pa jedino domače občine. Usojam si pri tej priliki pripominjati, da niti Jezerška občina z današnjo naučno uredbo ni zadovoljna, dokaz temu jednoglasna sklepa občinskega kot tudi krajnega šolskega sveta od dne 3. novembra 1888., katera pri vis. c. kr. deželnem šolskem совету za pouk na podlagi materinega jezika prosita.

Ne bom se dalje z Vašim „stvarnim“ popravkom bavil, le toliko si usojam pripominjati, da niti jedne trditve g. poslancu Klunu niste ovrgli; nasprotno je pa vse, kar ste Vi navedli, naravnost neresnično ali pa napak obrnjeno.

Pri Jezeru, dne 12. aprila 1889.

Franco Muri l. r.
dež. poslanec in posestnik.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrta leta gl. 1.15.

Tuji:

16. aprila.

Pri **Maliči:** Dr. Mertens iz Gradca. — Vinzel, Friederich z Dunaja. — Rigerl iz Cvitova. — Schuster iz Kočevja.

Pri **Slonu:** Conrad, La Roche iz Monakovega. — Comuss, Freisinger iz Trsta. — Molline iz Tržiča. — Mikula z Dvora. — Waller, Weiss, Cann, Schrenzel z Dunaja. — Teppan s Trbiža. — Sartogo iz Beljaka. — Smolka iz Prage. — Berlingheimer iz Moguncije. — Hohmann iz Gradca. — Sust iz Brna. — Stillfried iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru:** Hyrenbach, Rizzi iz Beljaka. — Rutar iz Srubrata. — Pogačnik, Potočnik iz Gorice. — Gold, Liebenwein iz Beljaka.

Pri **Bavarskem dvoru:** Stemberger iz Zobič.

Umri so v Ljubljani:

16. aprila: Fran Suppantšitsch, odvetnik in posestnik, 78 let, Selenburgove ulice št. 6, za rakom v želodci. — Martin Lisak, kovač, 53 let, Marija Terezije cesta št. 6, za jetiko. — Tine Hribar, dimnikarjev sin, 3 mes., Studenčevske ulice št. 9, za božastjo. — Josipina Mehkota, delavčeva hči, 13 mes., Opekarska cesta št. 15, za božastjo.

17. aprila: Ivana Bitenc, kurjačeva žena, 42 let, sv. Petra cesta št. 69, za srčno hibo.

V deželnej bolnici:

15. aprila: Marija Zdešar, delavka, 24 let, za mrzlico. — Ivan Cajhen, delavec, 78 let, za starostjo. — Jarnej Gorjup, delavec, 22 let, za sprljenjem krvi.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. aprila	7. zjutraj	729.7 mm.	4.4°C	sl. vzh.	obl.	14.60 mm.
	2. popol.	727.1 mm.	11.6°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	725.0 mm.	7.6°C	sl. zah.	dež.	dežja.

Srednja temperatura 7.9°, za 1.4° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani
 dne 17. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5.85	Špeh povojen, kgr.	70
Rež, "	4.71	Surovo maslo, "	80
Ječmen, "	4.87	Jajce, jedno, "	2
Oves, "	2.90	Mleko, liter	9
Ajda, "	4.67	Goveje meso, kgr.	54
Proso, "	4.87	Telečje	52
Koruza, "	4.50	Svinjsko	56
Krompir, "	2.67	Koštrunovo	34
Leča, "	12	Pišanec	60
Grah, "	13	Golob	16
Fižol, "	11	Seno, 100 kilo	2.50
Maslo, kgr.	94	Slama, "	2.32
Mast, "	70	Drva trda, 4 metr.	6.80
Špeh frišen	54	" mehka, 4	4.50

Dunajska borza

dne 17. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 85.05	gl. 85.10
Srebrna renta	85.70	85.70
Zlata renta	110.95	110.95
5% marena renta	100.25	100.30
Akcije narodne banke	906	903
Kreditne akcije	297.75	297.50
London	120.25	120.30
Srebro	—	—
Napol.	9.51 1/2	9.51 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	58.75	58.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 139	gl. 139
Državne srečke iz l. 1864	100	181
Ogerska zlata renta 4%	102	70
Ogerska papirna renta 5%	95	95
5% stajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 125	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	25
Kreditne srečke	100 gl. 192	—
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	127
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	234	—

Na najnovejši in najboljši način

umetne

(825-40)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
 poleg Hradskega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Hiša s posestvom

vse v dobrem stanu, blizu Ljubljane (Bizovik), je prostovoljno na prodaj. — V hiši je gostilna in je pripravno tudi za prodajalnice. — Več pove lastnik **Fran Ferkolj** v Bizoviku št. 13. (289-1)

Štev. 6127.

(282-3)

Mesnica v najem!

Za sv. Jurja rok 1889. leta odda mestni magistrat v poslopji za hrambo gasilnega orodja v šolskem dreveredu jedno na oglu proti Ljubljani ležečo mesnico v najem in sprejema ustne in pismene ponudbe o navadnih uradnih urah do uštetega 27. dne tekočega meseca.

Mestni magistrat Ljubljanski,
 dne 9. aprila 1889.

Semena.

Velikansko peso, nemško in domačo deteljo, raznovrstne trave in sočivja

prodaja po najnižji ceni in zanesljivo kaljive

PETER LASSNIK
 v Ljubljani.

Poštna naročila se proti poštnemu povzetju hitro razpošiljajo. (181-12)

Gotov zaslužek!

Vsak priden mož more si slednji dan brez kapitala 5 do 10 gl. po jako dostojnem in poštenem potu zaslužiti, ki prevzame dobro izplačujoče zastopstvo. Pripravno tudi kot stranski zaslužek za vsakega. Agenti se nastavijo v vseh mestih in krajih države proti visoki proviziji in mesečni plači. — Ponudbe pod naslovom: „Kaufm. Kanzlei LA CONFIDENTIA, Budimpešta.“ (263-2)

Objava.

Dne 6. maja t. l. ob 3. uri popoldne prodajo se na kolodvoru c. kr. državne železnice v Ljubljani v magacinu za blago

tri slamoreznice

na dražbi. Vabijo se, kateri želé kupiti.

Predsednik c. kr. železničnega obratnega urada:

Jos. Dettela.

(287-1)

C. kr. priv.

kneza Auersperga

železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

prilporeča se za zalaganje

(217-8)

komerčnega litega blaga, peči v veliki izbori, ognjišč in ogniščnih delov, kotlov v vsakoršnji obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olupanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., rudniških priprav: stop in mekal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdilnih valjarjev litih v surovo železno oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škrapcev, itd., strojnih delov surove litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litiga in kovanega železa, mlinjskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litiga železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijskih priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, stenskih in visečih stelj, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnice, odvajajočih vododržnih strojev, vodnih koles iz litiga in kovanega železa, žagnih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti- in žag z jarmom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in osij iz kovanega pretopljenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

40 letni renommée!

Profesorji c. kr. klinike na Dunaju, profesor Drasche, profesor Schnitzler, pok. profesor Oppolzer, kakor tudi več drugih slovečih zdravnikov zap. sujejo in priporočajo le pristno in svetovno slavno c. kr. dvornega zobozdravnika

Dr. POPP^a Anatherin ustno vodo

za vsakdanjo porabo, ker je boljša, nego vsaka druga zobna voda, kot preservativno sredstvo proti vsem zobnim in ustnim boleznim, priznana voda za grgranje pri kroničnih vratnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod, katera, če se hkratu rabi z

Dr. POPP-a zobnim praškom ali zobno pasto,
 ohrani vedno zdravo in lepe zobe.

Pri neprestani rabi dr. Popp-ovih zobnih sredstev se prepreči in odstrani rast drobnih glivic, za katere je ustna votlina tako ugodna tla, katere se lotijo zob, da začne gnil.

Dr. Popp-a zobna plomba je najboljša, z njo si vsak sam lahko zamaši votle zobe.
 Dr. Popp-a zeljiščeno milo proti spuščajem vsake vrste in posebno priporočljivo za kopelji.

Cena: Anatherin ustna voda v dvojno povečanih steklenicah po 50 kr., gl. 1.— in gl. 1.40. — Anatherin zobna pasta v puščicah po gl. 1.22. — Aromatična zobna pasta à 35 kr. — Zobni prašek v škatlicah po 63 kr. — Zobna plomba v etuji gl. 1.—. — Zeljiščeno milo à 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin ustne vode, ki je po analizi le iz kislin napravljene preparat, s katerim se zobje pregodaj uničijo, se izrecno svarti. (615-30)

Dr. J. G. POPP, Wien, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Edvard Mahr, Peter Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar; na Krškem: F. Bönches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Warty, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettau, trgovec; v Škofjeh Lokih: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Liti: J. Beneš, lekar; v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Ormožju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

J. Deller-jeva

Jedino razprodajo za Kranjsko ima

J. LININGER

v Ljubljani, Rimska cesta 9.

RADGONSKA

Najboljša

mizna in osveževalna pijača.

Preskušeno zdravilo

za katar sarnih organov, protin, revmatizem, želodčne in mehurne bolezni.

najčistejša alkalična

Se ne sme zamenjati z

Radenjsko
 kislino.

(209-9)

KISLINA.